

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. svibnja 2019. uputio International Protection Appeals Tribunal
(Irska) — R.A.T., D.S. protiv Minister for Justice and Equality**

(predmet C-385/19)

(2019/C 255/33)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

International Protection Appeals Tribunal

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: R.A.T. i D.S.

Druga stranka u postupku: Minister for Justice and Equality

Prethodna pitanja

1. Predviđa li članak 15. Direktive 2013/33/EU ⁽¹⁾ različite kategorije „podnositelja zahtjeva“?
2. Kakvo se ponašanje smatra kašnjenjem za koje je kriv podnositelj zahtjeva u smislu članka 15. stavka 1. Direktive 2013/33/EU?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinaka) (SL 2013., L 180, str. 96.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.)

Tužba podnesena 23. svibnja 2019. — Europska komisija protiv Mađarske

(predmet C-400/19)

(2019/C 255/34)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Sipos, A. Lewis i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Mađarska povrijedila svoje obveze na temelju članka 34. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda ⁽¹⁾ jer je ograničila utvrđivanje prodajnih cijena poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, osobito uzimajući u obzir članak 3. stavak 2. točku (u) a *mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló, 2009. évi XCV. törvény* (Zakon XCV. iz 2009. o zabrani nepoštenih trgovačkih praksi dobavljača u vezi s poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima);
- naloži Mađarskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Zakonom XCV. iz 2009. o zabrani nepoštenih trgovačkih praksi dobavljača u vezi s poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima (u daljnjem tekstu: Zakon XCV.) donesene su posebne sektorske odredbe u vezi s utvrđivanjem maloprodajnih cijena predmetnih proizvoda.

Komisija smatra da se članak 3. stavak 2. točka (u) Zakona XCV. ne odnosi na obilježja poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, nego samo na načine njihove prodaje, zbog čega valja smatrati da se takva odredba odnosi na načine prodaje u smislu presude Keck i Mithouard (vidjeti presudu od 24. studenoga 1993., Keck i Mithouard, spojeni predmeti C-267/91 i C-268/91, EU:C:1993:905). Razmotrivši učinke te mjere, valja utvrditi da je ona usporediva s količinskim ograničenjem trgovine između država članica u smislu članka 34. UFEU-a.

Komisija smatra da članak 3. stavak 2. točka (u) Zakona XCV. zapravo ne utječe jednako na prodaju domaćih i uvezenih proizvoda te da nije riječ o prikladnoj i proporcionalnoj mjeri s obzirom na bilo koji legitiman cilj koji je s njom povezan.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013., L 347, str. 671. te ispravci SL 2014., L 189, str. 261. i SL 2015., L 114, str. 25.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2019. uputio cour du travail de Liège (Belgija) — LM protiv Centre public d'action sociale de Seraing

(predmet C-402/19)

(2019/C 255/35)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Liège